khā as if the latter had said nothing. Therefore, if genuine the stanza must be supposed to be spoken by an unseen person not on the stage. द्विपिटक्या दिशोवळोक्येति | द्विपिटकाख्यगीतिविशेषेण दिगवळोकतं विधायाग्रिमा गाथां पठतीत्यर्थः | दिशोवळोक्य द्विपिटकाख्यगीत्य[1] वदतीत्यर्थ इति वा | तळक्षणं चाह भगवानभरतमृति: | शुद्धा खण्डा च मात्रा च संपूर्णित चतुर्विश्व द्विपिट करणाख्येन ताळेन परिगीयते | पादेन पञ्च भागोन्ते (?) जो स्तः षष्टाद्वतीयकौ | चतुर्मिती दृशेः पदिः शुद्धाद्विपिटकोच्यते | अद्धान्ते त्ये (?) स्वरानाहः खण्डा स्याच्छुद्धयाद्विया | षष्टेनैकेन गृहणा मात्रा द्विपदिका मना | श्वेषा शुद्धेव संपूर्णी गृह्णां तेषिके (?) त्विति Ranga. natha.

- P. 105 A. 1. 8.—अनन्तरे &c. Conf. Ranganatha: जम्मालिका गीति-विशेष: | तथा चाह भरत: | उद्गाहो द्विसकृद्वेकखण्डो द्विशक्रोध न | यत्र ध्रुवे द्विर्ध भोगो ध्रुवे मुक्ति: स जम्भक दाते | एतस्यैव नाम जम्म(sic)लिकेति मतद्भमतम् | ध्रुवे मुक्तिरहिता पूर्वेक्तिलक्षितमिति श्रीमद्वदसीमेश्वरचरणाः ||

पुनः सहचरीत्येव पठित तृतीयचरणगरिवर्तेन | अविरक्षवाहजजीक्ष[भं] भाषिलभ-प्यजलाईम् | उक्रभमित्याई देशी || This उक्रभ is the origin of the Marâthi भोला, wet. Conf. also the Guzerâthi पक्रेलुं 'wetted.'

- P. 105 A. Il. 9-12—Observe here also, that though as coming after the prose spoken by Chitralekhâ the stanza may be supposed to form part of the same speech, the following speech of Sahajanyâ seems to take no notice of the stanza, which must, therefore, be either spurious or sung by some one not on the stage.
- 1. 106 A. II. 5-7—Ranganatha खण्डभाराख्यो गीतिविशेष: | तक्कक्षणं तु | यद्गीतगुणचर्या च रागेण कीडनेन च | ताळेन सा खण्डभारा याष्ट्रिकन प्रकाशितोते | हांते- न्यापदेशे [न] पुन: स्वावस्थामाह | चिन्ता &c.
- P. 106 A. 11. 10-12.—Ranganatha: गजान्योक्त्या जायाविरहासि(१पि?)-तस्योन्मत्तस्य पुरूरवसी रक्तभूमावाक्षिप्तिक्रया प्रविद्यं सूचयि गहणं &o.। देहपाग्भारो देहाभीगः |

Mark that it is not the king that gives utterance to this stanza, but the same is sung and heard on the stage before the